

høre. I denne Henseende har Udvalget tilladt sig at henlede Regjeringens Opmærksomhed paa flere Punkter, som dog ikke alle staae i en saa aldeles nødvendig Forbindelse med Lovens Indhold, at Udvalget har fundet det rigtigt at foreslaae en særegen Paragraph om disse Forhold, som ganske vist ved denne Sags Ordning bør have i Sigte. Navnlige skal jeg paapege en Regulering af Grændsen, der naturligtviis i Nyborg som ved alle Fæstninger gaaer i en forunderlig Zigzaglinie, der naturligtviis er overmaade uhenfigtmæssig, selv om det blot er en Grændse mellem to private Eiendomme; det er jo bekendt, at det endogsaa paaligger Indenrigsministeren ved Approbation af Udstykningsforretninger særlig at paasee, at Parcellerne faae en god og henfigtmæssig Figur, og i det praktiske Liv veed enhver, hvilke betydelige Vanffeligheder det kan medføre, hvor Grændsen er i saa høi Grad forvasket, som Tilfældet er her, dersom der ikke, allerhelst strax ved Overgangen, skeer en Regulering. Men har det sin Betydning ved en Grændse mellem Mand og Mand, saa er det af endnu langt høiere Bigtighed ved en Grændse mellem Commune og Commune, især hvor den som her er Grændse mellem en Landcommune og en Bycommune og tillige Skjel mellem to forskjelligte Jurisdictioner. Jeg anseer det derfor for meget ønskeligt, at denne Sag kommer i Orden nu med det Samme; thi jeg veed af min egen Erfaring baade som Amtmand og som Indenrigsminister, hvilke overordentlige Vanffeligheder det har bagester at foretage hvilke som helst Forandringer i disse Forhold, især hvor Commune staaer mod Commune; der gives næsten ingen Commune her i Landet, hvor der ikke er saadanne Udbugtninger, Parceller, Enclaver osv., der volde grumme meget Bryderi, som det ikke er ønskeligt at forsøge, naar man har det i sin Haand at kunne tilveiebringe et simpelt, klart og correct Forhold, og dette vil være overmaade let, naar det tages strax, thi nu er det Marf imod Marf, som gribe ind i hinanden i disse besynderlige Former, og som i Henseende til Bonitet, Brug osv., ere fuldkommen eensartede, saa at Grændsereguleringen vil kunne skee ved

en simpel Omlægning af Areal mod Areal, ogsaa i en anden Henseende er det meget beqvemt at foretage denne Regulering nu, da jeg har bragt i Erfaring, at Udførelsen af Loven om Kjøbstædernes Matriculering af 1863 ikke endnu er sat i Værk i Nyborg, men at der fornylig er udnævnt en Landmaaler til at foretage dette Arbejde, som saaledes let samtidig vil kunne udføre den omhandlede Regulering. Der er imidlertid, som sagt, ikke foreslaet nogen særegen Paragraph om dette Spørgsmaal; men jeg har her kun villet nævne det, fordi jeg efter min ikke ringe Erfaring har den Overbeviisning, at det vil være til Alles Baade, at Sagen ordnes som anført. Hvad vi derimod have anseet det for nødvendigt at faae udtalt i selve Loven, er den Forandring i de bestaaende Retforhold, der skal og maa indtræde, naar Fæstningen nedlægges, og alle de særlige Forhold, der have været en Følge af dette Fæstningsforhold, med det Samme forsvinde. Det maa da vides, hvad der bliver Conseqventen deraf. Den første Conseqvent er en, hvorom den ærede Krigsminister saameget mindre vil være i Tvivl, da det allerede er udtalt i Udkastets Præmisseser, saa at vort Forslag kun gaaer ud paa at flytte den der udtalte Bemærkning over i selve Loven, den nemlig, at de ganske særegne Indskrænkninger i Henseende til Benyttelsen, som hidtil paa Grund af Fæstningsforholdet have hvilet paa det Fæstningen omgivende Terrain, selvfølgelig maae falde med denne, og at ligeledes de særlige Forpligtelser, som enkelte private Grundeiere have paataget sig ligeoverfor Krigsministeriet til uden Vederlag og med meget kort Varsel at nedbryde de Bygninger, som det er blevet dem tilladt at opføre sammesteds, maae bortfalde. Hvor en saadan exceptionel Frihed er bleven indrømmet, mod at Vedkommende indtraadte i et exceptionelt Afhængighedsforhold, bør Følgen af Forholdets Forandring — derom troer jeg, der ikke let kan være Tvivl — finde Udtryk i selve Loven; thi vel siges det i Præmisseserne, at det er en Selvfølge, og fra et ganske simpelt logisk Standpunkt maa det jo ogsaa siges, at, naar Grunden bortfalder, maa ogsaa Virkningen bortfalde, mer det gaaer umuligt an, at